Sfinţii mucenici Timotei şi Mavra - Căsătoria, cale spre sfinţenie
(3 mai)

Sfinţii mucenici Timotei şi Mavra († 286) (3 mai):
https://www.academia.edu/42945408/Sfin%C5%A3ii_mucenici_Timotei_%C5%9Fi_Mavra_286_3_mai_

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-timotei-si-mavra/steaemy1/sf-timotei-si-mavra

https://archive.org/details/sf.-timotei-si-mavra

***

3 mai , Egipt, sec. 3

Sfinţii Timotei şi Mavra au trăit în ţinutul Tebaidei din Egipt, într-un cătun pe nume Petapion (sau Panapion). Timotei se deosebea prin marea sa cucernicie şi prin măiestria sa „în scrierile sfinte" - adică iscusinţa de a citi (citirea fiind numită „cunoaştere a scrierilor sfinte", deoarece oamenii învăţau să citească folosind Scriptura sau scrieri religioase).

De multe ori în timpul nopţii, după terminarea treburilor zilnice, vecinii şi sătenii mai evlavioşi se adunau laolaltă şi obişnuiau să-i ceară să le citească din cărţile sfinte ale Scripturii pe care le avea, astfel ca sufletele lor însetate să-şi potolească setea şi să se bucure de auzirea cuvântului lui Dumnezeu. (În acei primi ani ai creştinătăţii era un lucru foarte deosebit ca să aibă cineva dintr-un cătun o copie a Sfintei Scripturi.)

Văzându-i osârdia, episcopul Tebaidei l-a rânduit citeţ şi toţi sătenii nădăjduiau să-l aibă drept părinte duhovnicesc într-o zi - fie ca preot, ori poate chiar ca episcop. ***Mavra era şi ea binecunoscută în sat pentru evlavia ei, deci când ea şi Timotei s-au căsătorit, toţi s-au bucurat de armonioasa legătură a celor doi tineri. Erau încredinţaţi că fericita căsătorie va aduce mult bine satului lor şi Bisericii lui Hristos.*** Aceasta a şi fost să fie, dar într-un chip neaşteptat.

Văzând cum întreg satul se bucură pentru ei şi cât erau de iubiţi, unii dintre săteni au început să pizmuiască fericita pereche. Pizmuirea i-a dus curând la uneltiri drăceşti împotriva lui Timotei şi a Mavrei. Ştiind că Arrian, cârmuitorul ţinutului, era un înfocat idolatru, ce nu ar fi lăsat vreun creştin pe care l-ar fi aflat să-i scape viu din mâini (fără numai dacă acela ar fi trădat pe Hristos şi ar fi jertfit idolilor), acei săteni au hotărât să-i pârască pe cei doi dregătorului la numai douăzeci de zile de la nunta lor.

Îndată Arrian a cerut ca Timotei să se înfăţişeze înaintea lui. I se spusese că Timotei era citeţ în Biserică, învăţând Cuvântul lui Dumnezeu din cărţile sfinte pe care le avea în casă, trăgând astfel pe mulţi idolatri la credinţa creştinească. Mai întâi Arrian a cerut ca Timotei să-i aducă toate cărţile sfinte.

Dar Timotei, cunoscând că Arrian dorea să nimicească preţioasele cărţi, a răspuns „O, dregătorule Arrian, să ştii că acele cărţi ale creştinilor îmi sunt ca nişte copii, căci cu ele îmi ajut fraţii şi, precum socotesc că ştii, nici un tată nu-şi lasă copiii să-i fie aruncaţi în foc. Deci, nici eu nu-mi pot lăsa fii duhovniceşti în mâinile tale necurate. Aceste sfinte cărţi mă întăresc pe mine şi pe creştinii din satul meu, şi pentru ele îngerii Domnului, ce sunt întotdeauna aproape de noi, ne au în pază".

Răspunsul acesta l-a aţâţat pe Arrian, care a poruncit să se înroşească în foc fiarele care să fie băgate în urechile sfântului. Şi pe când ceilalţi se cutremurau de drăceasca poruncă, Timotei a rămas neclintit. Arrian a grăit către Timotei: „Nu vezi uneltele de chinuire gătite ţie?” ***Dar Timotei i-a răspuns: „Nu vezi îngerii lui Dumnezeu care mă întăresc?”*** Astfel, chiar şi după această chinuire sălbatică, care l-a făcut să-şi piardă lumina ochilor trupeşti, ochii inimii sale au rămas luminaţi.

Arrian a închipuit încă mai multe chinuri, turbând şi mai tare când n-a putut în nici un fel să-l biruie pe Timotei. De faptul, unele chinuri nici nu l-au atins – lăsându-i trupul şi credinţa nevătămate. Sfântul primi toate chinurile fără a-şi pierde curajul şi fără a cârti.

Când turbatul dregător şi-a dat seama că nu-l poate nicicum schimba pe Timotei prin chinuire, i-a venit gând s-o cheme pe Mavra, soţia lui Timotei, nădăjduind ca ea, cu sfaturile ei de tânără şi chipeşă nevastă, să-l facă să primească a se lepăda de Hristos şi a jertfi idolilor. La început tiranul s-a prefăcut a fi bun cu ea şi i-a spus de planul său ca ea să-l îndemne pe Timotei să se lepede de credinţa lui. El i-a spus: *„O, Mavra, am auzit că nici douăzeci de zile nu au trecut de când te-ai măritat cu soţul tău, acel nefericit Timotei. Este ruşinos ca credinţa lui să stea în calea desfătării voastre cu o minunată viaţă împreună. Deci, du-te aşa cum eşti împodobită şi sunt încredinţat că tu vei avea puterea să-l îndupleci să mi se supună, astfel ca să nu-ţi pierzi soţul înainte de a fi gustat desfătările căsniciei”.*

Mavra a primit degrabă să meargă să stea de vorbă cu iubitul ei soţ. ***Dar nu avea de gând să-l îndemne să-şi schimbe credinţa. Ci mai curând mergea să-l întărească în mucenicia sa şi să se întărească şi ea cu cuvintele lui, căci se aştepta ca şi ea să sufere pentru Hristos, de nu se supunea lui Arrian.***

După ce l-a văzut pe Timotei, cu îndrăznire a spus dregătorului că şi ea era creştină şi gata să sufere mucenicia pentru adevărata credinţă. ***Iată ce familie sfântă, pe care nici necazul, nici grijile, nici prigonirea, nici primejdia, nici tăierea nu era în stare s-o despartă de Domnul.***

Cuvintele Mavrei, ce şi-a mărturisit cu atâta vitejie credinţa înaintea dregătorului, l-au aţâţat şi mai mult pe acesta, căci i-a zădărnicit cu totul planul de a-l face pe Timotei să se încline. El începu să închipuie chinuri încă mai sălbatice şi drăceşti pentru ea, spre a încerca s-o silească să se lepede de credinţă. I-au smuls părul şi i-au tăiat toate degetele. Dar pe când o munceau, ea se ruga lui Dumnezeu să-l ierte pe chinuitorul ei. Şi ea a rămas de multe ori neatinsă de acele chinuri, ce n-au putut

defel s-o facă a slăbi cu duhul . ***Dogoarea dragostei sale pentru Hristos făcea ca durerea chinurilor să-i pară foarte slabă.***

Când nici unul dintre acele chinuri nu au izbutit să slăbească hotărârea Mavrei de a rămâne neclintită întru Hristos, turbatul tiran a răspuns la fel ca gloata din vechime când au cerut ca Hristos să se răstignească. *El a poruncit ca Timotei şi Mavra, fericita însoţire de douăzeci de zile, să fie răstigniţi unul în faţa celuilalt pe lemn.*

Deci citeţul Timotei şi strălucita lui soţie Mavra mulţumiră lui Dumnezeu că i-a întărit în muncile cele înfricoşate. ***Spânzuraţi pe cruce, ei au trăit încă nouă zile. Sprijiniţi în chip minunat de către Domnul, se îndemnau şi se mângăiau unul pe celălalt şi astfel nu au ajuns nicicum să-şi piardă curajul ori să slăbească cu duhul, în ciuda tuturor durerilor îndurate.***

Una din Vieţi adaugă: ***„Întinşi astfel în agonia morţii, înaintea ochilor lor împăiejeniţi s-a ivit o slăvită vedenie de îngeri, făcându-le semn şi arătând către scaunele din cer, alături de Iisus Hristos pentru care au murit”.***

În a zecea zi ei şi-au dat sufletele Domnului, plecând în marea călătorie veşnică împreună, un suflet în două trupuri.

Pe insula Zakinthos din Marea Egee se află o biserică afierosită Sfinţilor Timotei şi Mavra, mucenicii proaspăt căsătoriţi, unde s-au săvârşit multe tămăduiri minunate.

(Din „Căsătoria , cale spre sfinţenie”, Ed. Sophia 2001)